

Spoznavna obiska Potočke zijalke v 2019

V listopadu (nov.) 2019 sta dr. arh. Boštjan Odar in Matej Gabrielle Dasko (oba iz Društva za raziskovanje umetnosti v kamnu Slovenija /Slovenian Rock Art Research Association – SloRARA/) peljala četico radovednežev v jamo [Zijavko](#) na arheološko-spoznavni ogled. Med drugim smo spoznali tudi njeno [jamsko mleko](#), ki se izloča iz sten jame (v njenem zgornjem delu). Zlasti pa je našo radovednost pritegnila skala v vzhodnem delu jame, saj je v zgornjo ploskev skale izklesana okrogla kotanja, ki naj bi bila obredna posoda. O slednjem ne morem soditi, gotovo pa je služila tudi kot astronomski pripomoček za ugotavljanje zimskega sončnega obrata (solsticija). Skala s kotanjo je lepo vidna na spodnji fotki.

Kdaj in kako je bila vklesana, ni znano, a že dejstvo, da je kotanja umetno narejena, daje misliti. Tudi sama skala je bila, tako je videti, prinesena na svoje sedanje mesto, vendar ne z močjo mišic, saj ocenjeno tehta pol tone; tako meni Sebastjan Lombar, ki je dolgo časa delal v kamnolomu.

Pogled na skalo s kotanjo z zahoda (foto Mitja Fajdiga)

Zadevna skala kot astronomski pripomoček nas je tako pritegnila, da smo se v jamo podali še konec decembra istega leta in se prepričali o resničnosti takoimenovanega »dvojnega« zimsko-solsticijskega sonca. Takrat se namreč sonce na južnem obzorju nahaja tako nizko, da med 13. in 15. uro sije v severovzhodni del žrela Potočke zijavke in se v vodi kamnite posode vidi njegov odblesk (glej spodnji fotki).

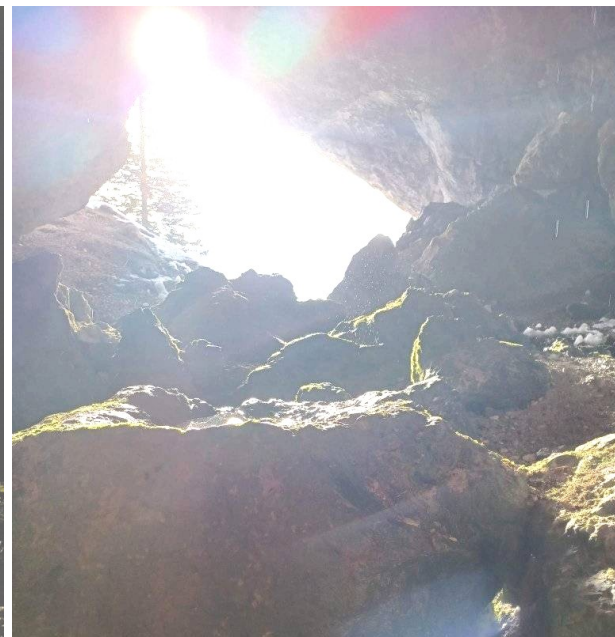

Foto: levo, Matej Gabrielle Dasko (26. 12. 2019); in desno, Sebastjan Lombar (24. 12. 2022)

Spodnji fotki sta z obiska 24. grudna (dec.) '22, ko je nova skupina radovednežev pod mojim vodstvom prišla opazovat že opisani prizor sončevega solsticijskega odbleska v skalni posodi.

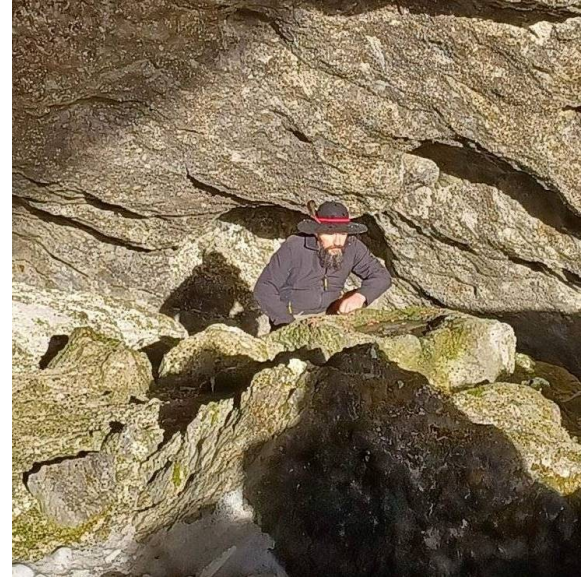

Foto Sebastjan Lombar in E. P. (24. 12. '22)

Gorske kavke in kamniti krog v jami

Že med prvim obiskom jame sem videl, da v jamo letajo gorske kavke, in sicer nekam za veliko skalo, ki stoji v ospredju žrela (glej naslovno fotko), in čez nakaj časa so se vračale iz jame. Ker ob ogledu jame z arheologom dr. Odarjem nismo videli nobenih ostankov mrhovine ali druge hrane, sem se spraševal, kam v jamo točno letajo kavke oziroma po kaj.

Gorska kavka pred Zijalko (foto Mitja Fajdiga)

Med mojim drugim obiskom jame 2019, med čakanjem na sonce, da se okrog 13 h vidi tudi v kamniti posodi, mi je nekdo omenil, da je v jami videl kamniti krog, kar me je pritegnilo in šla sva si ga ogledat. Ker se domnevni kamniti krog nahaja v spodnjem srednjem delu jame, močne sence manjšajo razločnost fotografije območja, glej spodaj (panoramsko fotko ustvaril MF).

Megalitska Slovenija = naravovédstvo (ni vérstvo)

Védenje o območju možnega nadpovprečnega naravnega sevanja sem vzel na znanje, vendar nisem razglašal njegove lokacije, ker na slepo ne verjamem trditvam. Zagovarjam namreč naravovédstvo, ne vers-tva. Potreboval sem potrditev iz prve roke o nadpovprečnem elektromagnetnem (EM) sevanju območja ali točk v njem.

Prilika za preveritev se je pokazala konec 2022, ko sem na ogled »dvojnega« solsticijskega sonca vodil skupino ljubiteljev prirode. Med njimi je bil tudi Sebastijan Lombar, ki ne zaznava le jasno močnih mest, temveč zmore tudi videti nevidne EM-silnice, ki jih večina ljudi ne vidi.

Pogled na območje domnevnega kamnitega kroga z jugovzhoda in močno točko, označeno z zvezdico (levo). Na desni fotki stoji na zadevni točki Petra; pogled z vzhoda. (foto MF)

On in še tri obiskovalke jame so potrdili točno mesto nadpovprečno močnega EM-sevanja s sledečimi znamenji:

- Sebastijan Lombar je pokazal roko rekoč, da se mu dlake na njej vidno postavljajo pokonci;
- Mihaela je po nekaj sekundah zadrževanja na območju točke stopila stran, ker ji je srce začelo močno razbijati v prsnem košu, pospešilo se ji je dihanje in postala je omotična;
- Petra je pozneje, v e-sporočilu, napisala, da je zaznavala blago prežemanje energijskega telesa;
- E. pa sploh ni stopila na močno točko, ker je takoj videla, da je točka premočna zanjo.

Mesto močno seva navzgor, torej Zemljino vodno EM-moč, zato je na zgornji levi fotki označeno z modro zvezdico.

Kdor enkrat zazna takšno EM-sevanje nevidne moči narave, ne potrebuje več razlage niti prepričevanja. Postane namreč naravovédec. Jaz tokrat nisem zaznaval sevanja, zato bom Zijavko znova obiskal poleti, da bom moč točke preveril bosopet. Debeli gumijasti podplati na gozdarjih namreč močno izolirajo telo od Zemljinega naravnega sevanja. (Velja se spomniti na ozemljevanje z bosimi nogami.)

Za konec naj povem, da je Sebastijan L. pokazal še eno močno točko v zgornjem delu Zijalke. Nahaja se med kupom skal. Točka ni tako močna, kot je zgoraj opisana, vendar seva nadpovprečno. Izziv za bodoče obiskovalce Potočke zijavke.

*

Rakek, 31. grudna (decembra) 2022

Mitja Fajdiga, raziskovalec in urednik spletnic Megalitska Slovenija ©

* * *